

JUUPAJOEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

SISÄLLYSLUETTELO

1. LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §	Tavoite
2 §	Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin
4 §	Erityiset paikalliset olosuhteet

2. LUKU

JÄTEVEDET

5 §	Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella
6 §	Mattojen ja muiden tekstiilien pesu
7 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu
8 §	Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja käyttö

3. LUKU

KEMIKAALIT JA JÄTTEET

9 §	Yleiset määräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista
10 §	Lisämääräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista pohjavesialueella
11 §	Käytöstä poistetun säiliön käsittely
12 §	Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet
13 §	Maalämmön hyödyntäminen
14 §	Kuivakäymälä

4. LUKU

ILMANSUOJELU

15 §	Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy
16 §	Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt
17 §	Rakennus- ja purkutyöt
18 §	Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

5. LUKU

TILAPÄINEN MELU JA TÄRINÄ

19 §	Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta
20 §	Erityisen häiritsevää melua tai tärinää yöaikaan
21 §	Äänentoistolaitteiden käyttö

6. LUKU

MUUT TOIMINNOT

- 22 § Hevostallien ja hevosten ulkoilualueiden vesiensuojelunäkökohdat
23 § Tilapäinen murskaus ja louhinta

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

- 24 § Siirtymäsäännökset
25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä
26 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai lainlyönnistä

8. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

- 27 § Määräysten voimaantulo

JUUPAJOEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista siten kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Juupajoen kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n nojalla.

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Juupajoen kunnassa toimii Oriveden kaupungin ympäristölautakunta.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvalltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain (86/2000) täytäntöön panemiseksi on Juupajoen kunnassa noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä. Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, jollei jäljempänä toisin määrätä.

Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa taikka lain 30 §:n 3 momentissa, 62 §:ssä tai 78 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään koske toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin ympäristönsuojelulain 65 §:n 1 tai 2 **momenteissa** säädetään.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys sekä kaavamääräykset.

Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tai suunnitelmaa tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 §

Erityiset paikalliset olosuhteet

Paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla pilaantumisen ehkäisemiseksi annetaan näissä ympäristönsuojelumääräyksissä tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

- pohjavesialue, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi (I luokan) tai vedenhankintaan soveltuvaksi (II luokan) pohjavesialueeksi (Liitekartta).
- rantavyöhyke, jolla tarkoitetaan järveen, lampeen, jokeen sekä tekojärveen, kanavaan ja muuhun vastaavaan keinotekoiseen vesialueeseen rajoittuvaa maa-alueita, joka ulottuu 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

2 LUKU

JÄTEVEDET

5 §

Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisessa kiinteistöllä tulee noudattaa alla olevia vähimmäisuojaetäisyyksiä (purkupaikka on ensimmäinen piste, josta jätevettä pääsee ympäristöön, kuten purkuputken pää tai maaperäkäsittelykenttä). Viranomaisen voi edellyttää suurempiakin suojaetäisyyksiä silloin, kun olosuhteet sitä vaativat.

Kohde	Etäisyys
Talousvesikaivosta	30 m
Lämpökaivosta	20 m
Vesistöstä	10 m
Rakennuksesta	5 m
Pohjaveden pinnasta	1 m

Ympäristönsuojelulain 27 b §:ssä tarkoitetut vähäiset jätevesimäärät voidaan kuitenkin johtaa maahan edellä mainituista etäisyyksistä poiketen, jos jätevesien johtamispaikka on sijainniltaan sellainen, ettei jätevesistä aiheudu pilaantumisen vaaraa.

Sellaiselle puhdistamolle, jonka asukasvastineluku on yli 20, tulee laatia puhdistamon käyttöä ja huoltoa koskeva tarkkailusuunnitelma, joka on hyväksyttävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Puhdistamolle on myös nimettävä hoidosta vastaava henkilö.

Kaikista jätevesijärjestelmistä on pidettävä huoltopäiväkirjaa

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää ankarampia puhdistusvaatimuksia yksittäistapauksissa. Ankarampi puhdistusvaatimus tarkoittaa jätevesien johtamisesta ympäristöön aiheutuvaa kuormituksen vähentämistä orgaanisen aineen (BHK₇) osalta vähintään 90 % ja kokonaisfosforin osalta 85 % verrattuna käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Jätevesien käsittely ja johtaminen rantavyöhykkeellä

Rantavyöhykkeellä jätevesien imeytys- ja kokoomaputkistot tulee sijoittaa vähintään puoli metriä keskimääräisen vuotuisen ylivesitason (MHW) yläpuolelle.

Puhdistettuakaan jätevettä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Jätevesien johtaminen pohjavesialueella

Pohjavesialueilla, joilla on vesihuoltolaitoksen viemäri, kiinteistöjen viemäroidyt jätevedet on johdettava yleiseen viemäriin.

Pohjavesialueella käymäläjätevesien johtaminen maaperään on kiellettyä. Vesikäymälä- ja pesujätevesien yhteiskäsittelyn edellytyksenä on tiivis jätevesien käsittelyjärjestelmä, josta poistuvat puhdistetut jätevedet on johdettava tiiviissä rakenteessa pohjavesialueen ulkopuolelle. Erillisviemäröinnissä vaihtoehdot ovat vesikäymäläjätevesien johtaminen umpisäiliöön tai kuivakäymälän rakentaminen.

Pelkkien pesujätevesien käsittelyjärjestelmän on oltava tiivis ja puhdistettujen pesujätevesien purkupaikka tulee sijoittaa siten, ettei jätevesistä aiheudu pilaantumisen vaaraa.

Ympäristönsuojelulain 27 b §:ssä tarkoitetut vähäiset jätevesimäärät voidaan kuitenkin johtaa maahan, jos jätevesien johtamispaikka on riittävän etäällä vedenottamosta ja sijainniltaan muuten sellainen, ettei jätevesistä aiheudu pilaantumisen vaaraa.

6 §

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön.

7 §

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden ammatillinen ja muu vastaava usein toistuva pesu on pesuaineiden laadusta riippumatta sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta vedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin.

Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita liuottimia sisältävillä pesuaineilla satunnaisesti pestäessä pesuvedet on johdettava jätevesiviemäriin hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta.

Ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita muilla kuin liuottimia sisältävillä pesuaineilla satunnaisesti pestäessä pesuvedet voidaan imeyttää maaperään tai johtaa jätevesiviemäriverkostoon edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa naapureille.

Rantavyöhykkeellä ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesussa syntyviä jätevesiä ei saa missään olosuhteissa johtaa puhdistamattomina suoraan vesistöön. Vesillä tai rantavyöhykkeellä olevaa venettä pelkällä vedellä satunnaisesti pestäessä voidaan syntyvä jätevesi kuitenkin johtaa myös suoraan vesistöön.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu ja huolto on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla.

Pohjavesialueilla sijaitsevilla kiinteistöillä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu pesuaineilla on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen jätevesiviemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään.

Veneitä kunnostettaessa myrkkypitoisen pohjamaalin poistaminen on tehtävä tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteiden pääsyn maaperään ja jolta maalijäte voidaan kerätä mahdollisimman tarkoin talteen.

8 §

Lumen vastaanottoaikojen sijoittaminen ja käyttö

Lumenkaatopaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle eikä vesistöön.

Lumenkaatopaikka tulee sijoittaa ja sitä tulee hoitaa siten, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumista, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle eikä roskaantumista tai vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Sulamisvedet tulee selkeyttää ennen niiden johtamista järveen tai jokeen.

Lumen vastaanottoaikojen haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumen sulamisen jälkeen.

3 LUKU KEMIKAALIT JA JÄTTEET

9 §

Yleiset määräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista

Ulkona olevat maanpäälliset öljy- ja polttoainesäiliöt on sijoitettava kantavalle alustalle, jossa on kemikaaleja läpäisemätön tiivis pinnoite tai sitä vastaava rakenne. Säiliön tulee olla alustastaan riittävästi irti. Säiliö on varustettava laponestolla ja ylitäytönestimellä. Säiliön siirtopumppu tai täyttöletku on oltava lukittuna työajan ulkopuolella.

Työmaa-alueilla öljy- ja polttonestesäiliöiden alustan ei tarvitse olla tiiviiksi pinnoitettu, jos säiliö on rakenteeltaan valuma-altaallinen, kaksoispohjainen tai kaksoisvaippainen, sijoitettu katettuun suoja-altaaseen tai yksivaippainen varastosäiliö, joka on myös liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (369/2011) mukaisesti tyyppihyväksytyt ja tarkastettu IBC-pakkaus.

Muut ulkona olevat kiinteät kemikaalisäiliöt on sijoitettava kantavalle ja tiiville, kemikaaleja kestäväälle alustalle siten, että kemikaalit eivät pääse valumaan maaperään tai viemäriin ja että mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen. Kemikaalisäiliön on oltava kaksoisvaippainen tai se on varustettava suoja-altaalla, jonka tilavuus määräytyy säiliön koon ja kemikaalin vaarallisuuden mukaan.

Ulkona oleva kemikaalien ja vaarallisten jätteiden astiavarasto on katettava ja sijoitettava tiiville, kemikaaleja kestäväälle alustalle siten, että kemikaalit eivät pääse valumaan maaperään tai viemäriin ja että mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen. Varasto on varustettava suoja-altaalla, jonka tilavuus on vähintään suurimman varastoitavan astian tilavuuden mukainen. Astiavaraston on oltava aidattu ja lukittu tai ulkopuolisten pääsy varastoon on estettävä muulla tavoin.

Polttonesteiden ja muiden kemikaalien pysyväisluonteisella tankkaus- ja täyttöpaikalla on oltava kemikaaleja läpäisemätön tiivis pinnoite tai sitä vastaava rakenne. Määräys ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja.

Polttonesteiden ja muiden kemikaalien käsittely- ja varastointipaikoilla on oltava imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten.

Sisätiloissa kemikaalisäiliöt sekä kemikaali- ja vaarallisten jätteiden astiat on säilytettävä siten, että kemikaalit ja vaaralliset jätteet eivät pääse viemäriin tai maaperään. Varastotilan on oltava allas-

tettu ja lattian pinnoitteen kemikaalien vaikutusta kestävä. Suojaaltaan tilavuus on mitoitettava säiliön koon ja kemikaalin vaarallisuuden mukaan tai vähintään suurimman astian tilavuuden mukaiseksi.

Öllyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta on ilmoitettava välittömästi hätäkeskukseen (112).

10 §

Lisämääräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista tärkeällä pohjavesialueella

Maanalaiset säiliöt

Näissä määräyksissä maanalaisella säiliöllä tarkoitetaan säiliötä, joka on maan alla suorassa kosketuksessa maahan tai se sijaitsee bunkkerissa maanpinnan alapuolella, ei kuitenkaan rakennuksen sisällä sijaitseva säiliö.

Uusien maan alle sijoitettavien öljy-, polttoneste- ja muiden kemikaalisäiliöiden on oltava kaksoisvaippaisia. Säiliöt on varustettava ylitäytön estolaitteella sekä hälyttävällä vuotojen ilmaisujärjestelmällä. Vuotojen ilmaisujärjestelmässä ei saa käyttää ympäristölle tai terveydelle vaaralliseksi luokiteltua kemikaalia. Maanalaiseen lämmitysöljysäiliöön liitettävä öljylämmityslaitteisto on varustettava yksiputkijärjestelmällä.

Pohjavesialueella sijaitsevaa maanalaista öljy-, polttoneste- tai muuta kemikaalisäiliötä ei saa kunnostaa pinnoittamalla.

Maanpäälliset säiliöt

Yksivaippaiset säiliöt on varustettava kiinteällä säiliökokoista vastaavalla valuma-altaalla tai sijoitettava katettuun suoja-altaaseen, jonka tilavuus määräytyy säiliön koon ja kemikaalin vaarallisuuden mukaan. Säiliöt, joissa on kaksoisvaippa tai kiinteä umpinainen valuma-allas, tulee varustaa siten, että säiliöiden tiiveys on todettavissa.

Polttonestesäiliöt työmaa-alueilla

Työmaa-alueella olevan yksivaippaisen säiliön ei tarvitse olla katetussa suoja-altaassa, mikäli säiliö on varustettu kiinteällä säiliökokoista vastaavalla valuma-altaalla tai säiliö on varastosäiliö, joka on myös liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (369/2011) vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä mukainen IBC-pakkaus.

Tankkauspaikan on oltava tiiviiksi pinnoitettu tai katettu imeytysmatoilla niin, että mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen.

Muiden pohjaveden pilaantumisvaaraa aiheuttavien kemikaalien varastoiminen työmaa-alueella on kielletty.

Tarkastukset

Muiden kuin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) mukaisten säiliöiden tarkastaminen.

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanalainen öljysäiliö siten kuin kauppa- ja teollisuusministeriön maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa päätöksessä (KTMp 30.3.1983/344) edellytetään. Tarkastuksen saa suorittaa vain turvallisuus – ja kemikaaliviraston päteväksi arvioima tarkastaja.

Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava maanpäällinen sekä maanalainen muu kuin edellä mainitussa päätöksessä tarkoitettu öljysäiliö ja vaarallisten kemikaalien sekä vaarallisten jätteiden säiliö varusteineen ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta ja siitä eteenpäin 10 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta, ellei säiliön kunnan vuoksi ole tarpeen tehdä tarkastusta useammin. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tarkastuksen tekijällä on oltava tehtävän edellyttämä ammattitaito.

Määräys ei koske IBC-pakkauksia, jotka on tyyppihyväksytty ja tarkastettu liikenne ja viestintäministeriön asetuksen (369/2011) mukaisesti.

11 §**Käytöstä poistetun säiliön käsittely**

Säiliön omistajan tai haltijan on poistettava maaperästä käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö putkistoiineen. Säiliö on ennen poistamista puhdistettava. Todistus puhdistuksesta ja säiliön pois toimittamisesta on toimitettava Pirkanmaan pelastuslaitokselle.

Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen 1.7.2007 tyhjennetty, puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella. Säiliön täyttöputki on katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksissa myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa käytöstä poistettu öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö maaperästä, mikäli poistaminen on teknisesti hyvin vaikeaa tai siitä voi aiheutua kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle. Tällöin säiliö on puhdistutettava ja tarkastutettava turvallisuus- ja kemikaaliviraston päteväksi arvioimalla tarkastajalla ja sen täyttöputki on katkaistava ja tulpattava luotettavalla tavalla.

Mikäli maaperään on päässyt öljyä tai muuta kemikaalia, siitä on ilmoitettava välittömästi Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen. Säiliön poistossa tulevasta öljyisestä jätteestä tai kemikaalijätteestä on huolehdittava asianmukaisella tavalla.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava tarkka tieto maaperään jätetystä säiliöstä uudelle haltijalle merkitsemällä säiliön sijainti tontin asemapiirrokseen tai muulla vastaavalla tavalla.

12 §

Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Maalinpoistossa, rakennusten ja rakennelmien suihkupuhaluksessa sekä poistettaessa polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumausaineita työkohte ja maanpinta on suojattava esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että jätteiden pääsy maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työn jälkeen piha- ja katualueet on siivottava ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

13 §

Maalämmön hyödyntäminen

Maalämmön ja vesistöistä otettavan lämmön käyttöönottossa on varmistuttava siitä, ettei putkistoissa johdettava aine ole terveydelle tai ympäristölle vaarallista. Putkistot tulee merkitä asemapiirrokseen sekä maastoon.

Kallioporakaivon ja energiaporakaivon porauksessa syntyvä karka kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete tulee käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa ympäristölle tai naapureille. Kiviainesta tai lietettä ei saa johtaa sellaisenaan suoraan vesistöön tai yleisiin viemäreihin. Mikäli lietettä johdetaan porattavan tontin maaperään imeytettäväksi tai lähiojiin, se tulee tehdä niin, ettei siitä aiheudu naapuritontin vettymistä tai ojien tukkeutumista. Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, ettei se pölyä tuulen mukana tai leviä sateen mukana lietteenä hallitsemattomasti ympäristöön.

14 §

Kuivakäymälä

Kuivakäymälä on rakennettava ja hoidettava siten, ettei sen käytöstä aiheudu haittoja. Käymäläjäteastian pohjan on oltava nestettä läpäisemätön. Käymälän koko ja rakenteet on mitoittettava siten, että jätteet eivät valu maaperään tai muualle ympäristöön. Kuivakäymälässä on käytettävä riittävästi seosainetta hajuhaittojen estämiseksi. Taudinaiheuttajien tuhoamiseksi käymäläjäte on kompostoitava riittävän kauan ennen jatkokäyttöä.

4. LUKU ILMANSUOJELU

15 §

Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa sellaisia polttoaineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

16 §

Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Poistettaessa rakennuksen julkisivupinnoitteita suihkupuhaltamalla tai muulla pölyävällä menetelmällä työskentelyalue on peitettävä pölyn ja jätteiden leviämisen estämiseksi. Työskentelyalue on peitettävä myös, mikäli asbestipitoisella pinnoitteella käsiteltyjä julkisivuja pestään painepesulla, jossa paine on yli 60 bar tai pinnoite on hilseilevää. Määräys peittämisestä ei koske vähäisiä korjaus-, puhdistus- tai paikkaustöitä eikä töitä, jossa pölyn ja hiekkapuhallusjätteen leviäminen on estetty riittävän tehokkaalla kohdepoistolaitteistolla.

Rakennusten ulkopintoja käsiteltäessä ikkunat ja muut ulkoilma-aukot on tiivistettävä siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään. Tiivistämismääräys ei koske vähäisiä korjaus-, puhdistus- tai paikkaustöitä eikä niitä työmenetelmiä, joissa pölyn leviäminen sisälle on muilla tavoin estetty. Koneellinen ilmanvaihto on tarvittaessa keskeytettävä työn ajaksi.

Polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä elementtisaumoja poistettaessa on hiomisessa syntyvän pölyn leviäminen ympäristöön estettävä kytkemällä hiomakone riittävän imukykyiseen kohdeimuriin.

Kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan on ilmoitettava kunnostustöiden aloittamisesta kiinteistön asukkaille ja naapureille.

17 § Rakennus- ja purkutyöt

Rakennus- ja purkutyöt on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Rakentamisessa ja purkamisessa käytettävä kalusto on varustettava tarkoituksenmukaisella pölyntorjunnalla, jonka on oltava aina käytössä, kun työtä tehdään sellaisten kohteiden, esimerkiksi asuntojen, koulujen tai

päiväkotien läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä.

Rakennustyömailla on raskaan liikenteen ajoväylät ja siirrettävä maa-aines pidettävä mahdollisimman pölyämättöminä. Pölyävät kulkuväylät tulee pinnoittaa esimerkiksi puhtaalla, karkealla kiviaineksella tai muulla vastaavalla tavalla niin, ettei pölyävä maa-aines pääse leviämään ajoneuvojen mukana ympäristöön. Tarvittaessa ajoneuvojen renkaat on pestävä ennen yleiselle katualueelle ajamista. Rakennushankkeeseen ryhtyvän on pidettävä rakennustyömaan välittömässä vaikutuspiirissä olevat katualueet mahdollisimman puhtaina työmaalta kulkeutuvasta maa-aineksesta ja tarvittaessa puhdistettava tai kasteltava katualue pölyhaittojen estämiseksi.

Kuljettaessa pölyäviä kuormia rakennustyömaan ulkopuolelle on kuormien oltava peitettyjä tai kasteltuja.

18 §

Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on esitettävä esimerkiksi kastelemalla puhdistettava alue.

Lehtipuhaltimien käyttö hiekoitushiekan poistamiseen on kielletty.

5 LUKU

TILAPÄINEN MELU JA TÄRINÄ

19 §

Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta on aina etukäteen tiedotettava melun tai tärinän vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille sellaisille kohteille, joille saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Toiminnanharjoittajan tulee neuvotella myös riittävästä melun- tai tärinätorjunnasta sellaisten kohteiden, esimerkiksi päiväkotien, koulujen ja kirkollisten laitosten, kanssa, joille toiminnasta voi aiheutua kohtuutonta haittaa.

Toiminnanharjoittajan on tehtävä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle, jos toiminnalla ei ole ympäristölupaa. Mikäli työn toteutus poikkeaa ilmoitetusta, on toiminnanharjoittajan viipymättä ilmoitettava muutoksesta ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Ilmoitus on tehtävä ainakin seuraavista toiminnoista:

1. Tilapäinen murskaamo
2. Louhintatyö, johon kuuluu porausta, räjäytystä sekä louheen lastausta ja ajoa, sekä paalutus ja hydraulisen iskuvasaran käyttö, jos
 - toimintaa harjoitetaan muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 – 18,
 - louhintapäiviä on yli 25, tai
 - paalutustyötä tehdään ja hydraulista iskuvasaraa käytetään siten, että työpäiviä on yli 10
3. Sellainen rakentaminen, purkaminen, korjaus, kunnossapito tai niihin rinnastettava tilapäinen työ, joka aiheuttaa yli 85 dB melutason yhden minuutin aikana 10 metrin etäisyydellä melulähteestä mitattuna ja jota tehdään
 - kahtena tai useampana yönä klo 22 - 7,
 - yli viisi päivää klo 18 – 22 välisenä aikana,
 - kahtena tai useampana viikonloppuna lauantaista sunnuntaihin klo 7 – 22 taikka yleisenä juhlapäivänä, tai
 - yli 25 päivänä arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 – 18 välisenä aikana
4. Tilapäinen melua aiheuttava tapahtuma, joka järjestetään muualla kuin asemakaavassa siihen varatulla alueella, esimerkiksi
 - ulkoilmakonsertti, jossa käytetään äänenvahvistimia ja joka järjestetään ma-la klo 20 – 7 tai sunnuntaisin tai yleisenä juhlapäivänä klo 20 – 12,
 - moottoriurheilukilpailu
 - urheilu-, huvi-, tai näytöstilaisuus tai muu suuri yleisötapahtuma, joka aiheuttaa erityisen häiritsevää melua
 - lentonäytös tai tilapäinen yleisölennäytys, johon kuuluu yli kymmenen laskua tai nousua.

20 §

Erityisen häiritsevä melu tai tärinä yöaikaan

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty yöaikaan klo 22 – 7 asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Jätteiden kuormaaminen asemakaava-alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä tai sen välittömässä läheisyydessä on kielletty klo 22 – 6.

Määräys ei koske toimintaa, josta on tehty ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus. Määräyksen aikarajoitus ei koske lii-

kenneväylien eikä yhdyskuntateknisten laitteiden kunnossapitotyötä tai muuta sellaista tilapäistä työtä, jota on liikenneturvallisuuden, liikenteen sujuvuuden tai muusta perustellusta syystä pidettävä yöaikaan välttämättömänä. Määräys ei myöskään koske maaseutuelinkeinojen harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa kuten esim. leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttöä.

21 §

Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö ulkotiloissa yöaikaan klo 22 – 7 sekä päiväaikaan sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai muun vastaavan hoitolaitoksen läheisyydessä on kielletty. Äänentoistolaitteet, joita käytetään ulkotarjoilualueella tai mainostarkoituksessa päiväaikaan on säädettävä siten, ettei toistettava ääni ole selvästi kuultavissa asuinhuoneistoissa ikkunoiden ollessa kiinni.

Yleisötilaisuuksien, muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien ja katusoitajien on huolehdittava siitä, ettei tapahtuma tai musiikin esittäminen häiritse naapurustoa. Sähköinen äänen vahvistaminen katusoitossa ulkoista virtalähdettä käyttäen on kielletty.

6 LUKU

MUUT TOIMINNOT

22 §

Hevostallien ja hevosten ulkoilualueiden vesiensuojelunäkökohdat

Uusien ulkotarhojen ja ratsastuskenttien tulee sijaita vähintään seuraavilla etäisyyksillä:

- 20 m vesistöstä tai valtaojasta
- 30 m talousvesikaivosta tai lähteestä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempiakin suojaetäisyyksiä silloin, kun olosuhteet sitä vaativat.

Lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä säännöllisesti asianmukaiseen lantavarastoon. Ulkotarhojen ja ratsastuskenttien pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

23 §

Tilapäinen murskaus ja louhinta

Toiminnanharjoittajan on osana ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtävää ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta selvítettävä kaikki alle 300 metrin etäisyydellä murskauslaitoksesta sijaitsevat melulle, pölylle tai tärinälle erityisen herkäät kohteet kuten

sairaala, päiväkotia, hoito- tai oppilaitos ja toimintansa luonteen vuoksi erityisen herkkä tuotanto- tai tutkimuslaitos.

Mikäli murskauslaitos sijaitsee alle 300 metrin päässä sellaisesta kohteesta, jolle saattaa aiheutua haittaa pölystä, on pölyn joutumista ympäristöön estettävä kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Pölynerottimia ei saa tyhjentää murskeen joukkoon. Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kasteltava ja pölyn leviäminen ajoneuvoista toiminta-alueen ulkopuolelle on estettävä.

Jos murskauslaitos sijaitsee alle 200 metrin päässä pölylle erityisen herkistä kohteista, laitos on lisäksi sijoitettava tiiviin suojarakennelman sisään siten, että ainoastaan syöttösuppilo ja kuljettimen purkukohta jäävät suojarakennelman ulkopuolelle.

Avolouhintatyö on tehtävä siten, että pölyäminen on mahdollisimman vähäistä. Jos avolouhintaa tehdään alle 200 metrin päässä pölylle herkistä kohteista tai jos louheen kuljetusreitti sijaitsee pölylle herkkien kohteiden läheisyydessä, porauslaitteet on varustettava tarkoituksenmukaisella pölynkeräyslaitteistolla, jonka on oltava käytössä aina porausta tehdessä. Pölynkeräyslaitteistoa ei saa tyhjentää räjäytyspaikalle eikä louheen sekaan.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

24 § Siirtymäsäännökset

Ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa käyttöön otetut säiliöt on 9 §:n 1. momentin mukaisesti varustettava ylitäytönestimellä kolmen vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

Ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa pohjavesialueilla käyttöön otetut säiliöt on varustettava 10 §:n 2. momentissa vaaditulla säiliön vaippon tai säiliön ja valuma-altaan välisen tilan tarkkailujärjestelmällä kolmen vuoden kuluessa ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä.

26 §**Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä**

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 13. luvussa.

8 LUKU**VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET****27 §****Määräysten voimaantulo**

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.11.2013.

JUUPAJOEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §

Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräysten tarkoitus on ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksiä konkretisointi ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 §

Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 30, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltaansa edelleen viranhaltijalle. Joustavan ja sujuvan toiminnan varmistamiseksi on perusteltua, että merkitykseltään vähäisiä asioita ei tarvitse viedä lautakunnan käsittelyyn.

3 §

Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 4 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Laissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on huolehdittu siitä, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen ole.

4 §

Erityiset paikalliset olosuhteet

Pohjavesialueiden pilaantumisriskin vuoksi annetaan määräyksiä jätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja jätteiden käsittelystä tärkeillä pohjavesialueilla, jotka on määritelty pykälässä.

Rantavyöhykkeille on annettu erityismääräyksiä jätevesien käsittelystä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

2. LUKU

JÄTEVEDET

Ympäristönsuojelulain 27 c §:ssä säädetään talousjätevesien puhdistuslaitteista ja riittävästä puhdistustasosta. Valtioneuvosto on antanut 15.3.2011 voimaan tulleen asetuksen nro 209/2011 (hajajätevesiasetus), jolla säädetään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen vähimmäistaso jätevesien käsittelylle alueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin.

Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia viemäriverkoston liittymättömiä kiinteistöjä.

5 §

Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Jätevesien purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset pykälässä perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 3 §:ssä määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Ympäristönsuojelulain 27b §:ssä on annettu jätevesien yleinen puhdistusvelvollisuus. Laissa sallitaan kuitenkin vähäisten pesujätevesimäärien johtaminen puhdistamatta maahan. Vähäisiksi määriksi katsotaan kantovedet ja pesuvedet myös kiinteistöiltä, joissa vesi lämmitetään padassa tai vastaavassa.

Pykälän 3. momentin määräys on tarpeen valvontaa varten sekä ennakoimattomien vahinkojen varalta. Puhdistamoille, joiden asukasvastineluku on suurempi kuin 20 on annettu erityismääräys, koska niiden jätevesien määrä on tyypillisesti selvästi suurempi kuin tavallisella asuinkiinteistöllä. Tällaiset puhdistamot ovat useimmin leirikeskusten, oppilaitosten tai matkailualan taikka muun sellaisen elinkeinotoiminnan jäteveden käsittelyjärjestelmiä.

Pykälän 4. momentti täsmentää hajajätevesiasetuksen kiinteistölle antamia kirjanpitovaatimuksia. Huoltopäiväkirjaan tulee merkitä saostussäiliöiden tyhjennykset, kemikaalin lisäykset, ylijäämälietteen tyhjennykset, laskeutuvuuskokeen tulokset, maaperäkenttien huuhtelut, puhdistetun jäteveden

silmämääräiset tarkkailut jne. jotta voidaan seurata jätevesijärjestelmän toimivuutta luotettavasti.

Momentissa 5 esitetty ankarampi puhdistustaso vastaa orgaanisen aineen ja kokonaisfosforin osalta hajajätevesiasetuksen (209/2011) 4 §:ssä annettua ohjeellista puhdistustasoa pilaantumiselle herkillä alueilla. Ympäristönsuojeluviranomaiselle varataan mahdollisuus vaatia ankarampaa puhdistustasoa yksittäistapauksissa, joissa esimerkiksi jätevesillä on esteetön kulku vesistöön tai niistä voi aiheutua matalan vesistöosan rehevöitymistä.

Rannoilla on pääosin vapaa-ajan asuntoja, joilla jätevesien syntyminen on epäsäännöllistä. Jätevesien epäsäännöllinen määrä ja laatu vaikeuttavat yleensä pienpuhdistamoiden toimintaa. Jotta vajaasti puhdistetut käymäläjätevedet eivät aiheuttaisi hygieenistä haittaa tai rehevöitymistä, käymäläjätevesiä ei ole syytä johtaa ranta-alueelle.

Laitteistot tulee vesistön pilaantumisen estämiseksi rakentaa sellaisille paikoille rantavyöhykkeellä, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin. Oppaan ”Alimmat suositeltavat rakentamiskorkeudet Pirkanmaalla” (Pirkanmaan ympäristökeskus 248/2003) tietoja voidaan soveltaa myös jätevesijärjestelmiin.

Ympäristönsuojelulain 8 § sisältää pohjaveden pilaamiskiellon, jonka mukaan myös pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kiellettyä. Tämän vuoksi jätevesien käsittelylle pohjavesialueilla on annettu tiukemmat määräykset.

6 §

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesu- ja lika-aineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön saattaa aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon laskemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Paikallisia haittoja ovat veden sameneneminen ja likaantuminen, rannan roskaantuminen ja levien kasvun voimistuminen. Tämän vuoksi matot, tekstiilit ja muut vastaavat tavarat tulee pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön, vaan suotautuvat maaperän läpi.

7 §

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Autojen ym. pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja ym. liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi jätevesien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkoston aiheutua ympäristön

pilaantumista. Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ovat suuria. Viemäriverkoston ja kiinteistökohtaisten puhdistuslaitteistojen toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Poikkeuksena ovat pykälän 3 momentissa mainitut jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja ym. satunnaisesti vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maaperään imeytettäessä on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista. Autojen pesuvedet on myös kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä tarpeen mukaan esikäsiteltävä puhdistuslaitteistojen toimivuuden turvaamiseksi kuten pykälän 1 ja 2 momentissa on määrätty.

Rantavyöhykkeellä pesuvesien johtaminen puhdistamattomina suoraan vesistöön kielletään pykälän 4 momentissa vesien pilaantumisen estämiseksi. Vesillä tai rantavyöhykkeellä olevan veneen satunnainen pesu pelkällä vedellä on kuitenkin mahdollista. Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Tämän vuoksi ajoneuvojen ym. pesu ja huolto kielletään pykälän 5 momentissa yleisillä, muilla kuin tähän tarkoitukseen varatuilla alueilla.

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu pesuaineilla, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tämän vuoksi pesuaineiden käytön kieltäminen pesemisessä pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäroidyillä paikoilla, on perusteltua.

Veneiden pohjissa käytetään yleisesti ainakin toistaiseksi myrkyllisiä maaleja. Jos hiontajätteet veneitä kunnostettaessa jäävät maaperään, ne aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulisi saada ainakin pääosin talteen. Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa antifouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineiden joutuminen kunnostuspaikan maaperään tulee estää tiiviin alustan avulla.

8 §

Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennakolta ehkäisemään.

Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskia ja muita lika-aineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vesistöjen ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi tulee lumenkaatoalue sijoittaa siten, että pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakoita.

Ympäristönsuojelulain 4 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

3 LUKU

KEMIKAALIT JA JÄTTEET

9 §

Yleiset määräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisena sekä haitallisten aineiden kulkeutumisena viemäriin.

Säiliön suositellaan olevan irti alustastaan vähintään 10 cm, jolloin voidaan todeta riittävällä tarkkuudella, ettei säiliössä varastoitua kemikaalia ole päässyt alustalle. Silmämääräisellä tarkastuksella voidaan lisäksi todeta säiliön olevan ulkopuoliselta kunnoltaan varastointiin soveltuvassa kunnossa. Momentissa 1 vaadituilla varolaitteilla ja lukituksella voidaan ennakoita mahdollisimman hyvin estää huolimattomuudesta, ilkevästä ja ulkopuolisista toimijoista johtuvat öljyvahingot ja niistä aiheutuva ympäristön pilaantuminen.

Tiiviiksi alustaksi katsotaan esim. asfaltti- tai betonipinnoite, jolla vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen, ja siten voidaan ehkäistä polttoaineen pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin.

Työmaa-alueilla tiiviin alustan vaatimuksesta voidaan poiketa, mikäli öljy- ja polttonestesäiliöiden vuodonhallinta on järjestetty rakenteellisesti tai niille on määrätty muualla lainsäädännössä tietty tarkastusväli. IBC-pakkaus (Intermediate Bulk Container) tarkoittaa vaarallisten aineiden kuljetuksiin hyväksytyä pakkausta, jonka tilavuus on enintään 3 m³. IBC-pakkauksen tarkastusvälit ovat 2,5 vuotta ja 5 vuotta.

Momentin 3 määräys koskee muita vaarallisen kemikaalin ja vaarallisten jätteiden säiliöitä kuin momenteissa 1 ja 2 mainittuja öljy- ja polttonestesäiliöitä. Suoja-altaan tilavuuden on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta, ja 100 % terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta. Suoja-altaan tilavuusvaatimukset perustuvat turvallisuus- ja kemikaaliviraston antamiin ohjeisiin. Yksivaippaiset säiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Niiden sijoittamisella suoja-altaaseen ja suoja-altaan riittävällä tilavuudella voidaan estää vaarallisen kemikaalin tai vaarallisen jätteen pääsy maaperään tai viemäriin onnettomuustilanteissa. Yksivaippaisen säiliön kattamisella estetään sadevesien pääsy suoja-altaaseen.

Astiavaraston allastusvaatimus suurimman astian tilavuuden mukaan on riittävä, koska todennäköisesti ainoastaan yksi astia rikkoutuu kerrallaan, jolloin sen sisältämä kemikaalimäärä mahtuu suoja-altaaseen. Kattamisvaatimus on tarpeen, koska varastoitavaa kemikaalia saattaa joutua pieniä määriä suoja-altaaseen ja nämä kemikaalijäämät sekoittuvat suoja-altaan sadeveteen, mikäli varasto suoja-altainen ei ole katettu. Hallitsematon suoja-altaan tyhjenys saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Ulkopuolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkivaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Momentin 5 pysyväisluonteisella tankkaus- ja täyttöpaikalla tarkoitetaan tankkauspaikkaa, jossa ajoneuvojen ja koneiden tankkausta suoritetaan säiliöstä enemmän kuin 6 kuukautta yhtäjaksoisesti. Esimerkiksi tällainen on maatilalla tai koneurakoitsijan kiinteistöllä oleva tankkauspiste. Poikkeuksena ovat kuitenkin kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikat, joille asetettava tiiveysvaatimus voidaan katsoa täyttötapahtumien vähäisestä määrästä johtuen kohutuuttomaksi.

Momentin 6 vaatimus on tarpeen, koska asianmukainen varautuminen vahingon torjuntaan vähentää ympäristön pilaantumisen riskiä ja vahingon laajuutta, mikäli on nopeasti saatavilla riittävä määrä vahingon torjuntaan soveltuvaa imeytysainetta ja kalustoa.

Sisätiloissa varastoitavat kemikaalit eivät saa päästä varastotilan ulkopuolelle. Varastotilan tulee olla allastettu säiliöiden ja astioiden rikkoutumisen ja vuotojen varalta. Suoja-altaan tilavuuden on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta ja 100 % terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta. Astiavaraston allastusvaatimus suurimman astian tilavuuden mukaan on riittävä, koska todennäköisesti ainoastaan yksi astia rikkoutuu kerrallaan, jolloin sen sisältämä kemikaalimäärä mahtuu suoja-altaaseen.

Momentissa 8 tarkoitettun ilmoituksen onnettomuudesta voi tehdä esimerkiksi toiminnanharjoittaja, kiinteistön haltija tai se, joka on tehnyt havainnon.

10 §

Lisämääräykset öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista tärkeällä pohjavesialueella

Pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on pohjavesialueella asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia. Öljylämmityslaitteistolta edellytettävän yksiputkijärjestelmän avulla estetään sellaiset vaikeasti havaittavat öljyvuodot, joita voi aiheutua kaksiputkijärjestelmän paluuöljyputken rikkoutumisesta.

Pinnoitusta ei voida sallia, koska pinnoituksen jälkeen säiliön vaipan kuntoa ei voi enää luotettavasti tarkastaa, eikä siten säiliön luokitusta ja luokitukseen perustuvaa tarkastusväliä määrittää. Pinnoitettu säiliö muodostaa pohjaveden pilaantumisriskin, koska sen kuntoa ei voi luotettavasti valvoa.

Yksivaippaisen säiliön kattamisella estetään sadevesien pääsy suoja-altaaseen. Kaksoisvaippainen säiliö ja kiinteällä umpinaisella valuma-altaalla varustettu säiliö on varustettava siten, että säiliön vaippojen sekä säiliön ja valuma-altaan välistä tilaa pystytään tarkkailemaan mahdollisten kemikaalivuotojen havaitsemiseksi.

Momentissa 5 mainittujen vaihtoehtoisten polttonestesäiliöiden vuodonhallinta on järjestetty rakenteellisesti tai niille on määrätty muualla lainsäädännössä tietty tarkastusväli. IBC-pakkauksen tarkastusvälit ovat 2,5 ja 5 vuotta. Väliaikaisistakin työmaista aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, mikäli tarvittavia polttoaineita ei säilytetä huolellisesti.

Momentin 6 tavoitteena on vähentää ympäristön pilaantumisen riskiä imeytämällä ja keräämällä talteen vähäisetkin öljy- ja muut kemikaalivuodot. Tiiviiksi alustaksi voidaan katsoa esim. asfaltti- tai betonipinnoite, jolla vuodot on helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen, ja siten voidaan ehkäistä polttoaineen pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin.

Tarpeeton kemikaalien varastointi pohjavesialueilla sijaitsevilla työmailla lisää pohjaveden pilaantumisriskiä.

Momentissa 8 viitataan kauppa- ja teollisuusministeriön päätökseen (344/1983), jonka mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset poltto- ja dieselöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein.

Momentissa 9 laajennetaan säiliöiden tarkastusvelvollisuutta edellä kuvatusta. Huonokuntoiset maanpäälliset öljy-, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt tai muut kuin edellä esitetyn KTM:n päätöksen tarkoittamat maanalaiset kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Säännöllisellä säiliöiden ja niihin liittyvien varusteiden tarkastamisella voidaan ennalta ehkäistä mahdollinen ympäristön pilaantuminen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

11 §

Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettujen säiliöiden määrää ei tiedetä. Viranomaisilla ei ole myöskään tietoja siitä, miten poistaminen on aikanaan tapahtunut. Säiliötä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Poistamalla säiliöt maaperästä estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut ylitäyttöjen tai vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista.

Ennen 1.7.2007 hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytettyjä säiliöitä ei 2 momentin mukaan kuitenkaan edellytetä poistettaviksi. Tällöin on kuitenkin täyttöputki katkaistava ja tulpattava, jotta siihen ei vahingossa johdettaisi polttoaineita tai muita kemikaaleja.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi tällöin aiheutua kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi momentin 3 mukaan hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta määräyksessä mainitulla perusteella. Hakemus tulee perustella huolellisesti. Ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti. Poikkeamisesta tehtävässä päätöksessä annetaan yksityiskohtaiset määräykset siitä, mitä toimenpiteitä maahan jätettävään säiliöön liittyen on tehtävä.

Pilaantuneeseen maaperään ja sen puhdistamiseen liittyvissä asioissa toimivaltainen valvontaviranomainen on Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Tämän vuoksi pykälän 4. momentissa edellytetään ilmoitusta ELY-keskukseen, mikäli maaperässä todetaan öljyä tai muuta kemikaalia. ELY-keskus antaa tällaisessa tapauksessa ohjeet siitä, miten tapauksessa on menetteltävä.

Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto momentin 5 mukaisesti.

12 §

Rakennusten ja rakennelmien kunnostustöissä syntyvät jätteet

Polyklooratut bifenyylit (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkkijä. PCB:tä sisältävät tuotteet ja laitteet ovat vaarallista jätettä. PCB:tä tai lyijyä sisältävien saumausaineiden poisto on suoritettava siten, että syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallista jätettä, joka on kerättävä talteen ja toimitettava vaarallisten jätteiden käsittelyyn.

13 §

Maalämmön hyödyntäminen

Maalämpöpumpuissa voidaan käyttää nesteitä, joiden ominaisuuksia tai riskejä pohjavedelle ei riittävästi tunneta. Suunniteltaessa maalämmön käyttöä kiinteistön lämmitysmuotona on etukäteen varmistuttava käytettävän nesteen Haittamuudesta. Ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaan pohjaveden pilaaminen sekä pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kielletty.

Porakaivoa tehtäessä syntyvä porausliete saattaa saostua kaivoihin ja tukkia viemärin joutuessaan esim. sadevesiviemäriin. Ojissa ja vesistöissä hienojakoinen liete saattaa aiheuttaa likaantumista ja veden värjäytymistä laajalla alueella. Kuivuessaan liete saattaa levitä hienojakoisena pölynä laajalle alueelle ja varsinkin asuntoalueilla aiheuttaa huomattavia viihtyvyys- ja jopa terveyshaittoja. Myös sateiden aiheuttama pintavalunta saattaa levittää huolimattomasti läjitettyä lietettä tiealueille ja ojiin. Liette voidaan joko imeyttää porattavalle kiinteistölle tai johtaa ojiin, mikäli se voidaan tehdä ilman edellä kuvattuja haittavaikutuksia, taikka se tulee kuljettaa pois kiinteistöltä paikkaan, missä se voidaan luvallisesti käsitellä ilman ympäristöllisiä tai terveydellisiä haittavaikutuksia.

14 §

Kuivakäymälä

Huonosti perustetusta ja hoidetusta kuivakäymälästä saattaa aiheutua merkittävää lähiympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, joten käymälän rakenteille ja hoidolle on annettu vaatimuksia. Käymälän pohjan tiiveys ehkäisee haitta-aineiden kulkeutumista maaperään ja pohjaveteen. Lopputuotteen riittäväksi jälkikompostointiajaksi riittää yleensä yksi vuosi.

4 LUKU

ILMANSUOJELU

Taajamailmassa olevat hiukkaset ovat liikenteen, energiantuotannon ja teollisuuden hiukkaspäästöjä, katupölyä, erilaisesta rakennustoiminnasta syntyvää pölyä sekä kaasumaisista yhdisteistä muodostuvia hiukkasia. Ilmassa leijuva pöly lisää astmaoireita, karkeajakoinen pöly ärsyttää silmiä, ja pienet hengittävät hiukkaset pääsevät keuhkorakkuloihin saakka. Erityisen haitallisia hiukkaset ovat allergisille ja astmaa sairastaville. Pienemmät hiukkaset voivat lisätä hengitystietulehduksia ja astmakohtauksia sekä heikentää keuhkojen toimintakykyä. Suuremmat hiukkaset likaavat ja voivat merkittävästi haitata viihtyisyyttä.

Säännösten tarkoituksena on estää erilaisista rakennus- ja kunnostustöistä, kuten uudisrakennus- ja korjaustöistä, rakennusten purkutöistä, katujen kunnossapidosta ja murskauksesta aiheutuvia pölyhaittoja. Näissä töissä käytettävien suojausmenetelmien tulee olla sellaisia, että pölyn ja haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään. Jos pölyhaittoja ei pystytä kokonaisuudessaan ehkäisemään, ne on pidettävä mahdollisimman pieninä.

15 §

Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Pykälässä kielletään polttoon soveltumattoman aineksen polttaminen. Kiinteistöillä, joilla on mahdollista polttaa jätteitä esimerkiksi lämmityskattiloissa, saatetaan polttaa myös muovia ja muuta palavaa jätettä. Yhdyskuntajätteiden

polttaminen kiinteistöjen lämmityslaitteistoissa ja uuneissa ei ole hyväksyttävää, sillä palamisolosuhteet eivät ole sellaiset, mitä hallitulta yhdyskuntajätteen poltolta edellytetään. Jätteiden, esimerkiksi muovien ja kyllästetyn tai pintakäsitellyn puutavaran, poltossa syntyvien savukaasujen mukana ympäristöön pääsee nokea, hajua sekä ympäristölle ja terveydelle haitallisia yhdisteitä (kuten polyaromaattisia hiilivetyjä), jotka voivat taajaan asutulla alueella aiheuttaa ympäristön pilaantumista, ympäristön viihtyvyyden vähenemistä sekä terveyshaittoja herkimmille väestöryhmille.

Puhtaan, kuivan, kyllästämättömän ja maalaamattoman tai muuten käsittelemättömän, käytöstä poistetun puutavaran polttaminen on kuitenkin mahdollista samoin kuin paperin ja pahvin käyttö sytykkeenä, kunhan siitä ei aiheudu terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

16 §

Kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Erilaisissa rakennus-, korjaus- ja purkutöissä, kuten rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa syntyy runsaasti pölyä. Pykälän määräysten tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä pölyn leviäminen asuintiloihin. Pölyn leviämistä voidaan pykälän 1 momentin mukaisesti estää esimerkiksi käyttämällä suojapeitteillä tiiviisti peitetyjä kiinteitä telineitä. Myös silloin kun asbestia sisältäviä julkisivuja pestään kovalla paineella tai kun maalipinta on hilseilevää, suojaus on tarpeen haittojen estämiseksi.

Rakennuksen ulkopintoja käsiteltäessä ikkunat ja muut ulkoilma-aukot tulee tiivistää siten, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden tunkeutuminen rakennuksen sisälle estetään. Hyvin pienissä töissä, kuten esimerkiksi pienialaisissa pinnoitteen paikkaustöissä tai käytettäessä kohdepoistoa haittoja ei todennäköisesti aiheudu, joten tällaisissa töissä ei julkisivun peittämistä tai ulkoilma-aukkojen tiivistämistä edellytetä.

Pykälän 3 momentissa säädetään polyklooratuista bifenyyleistä (PCB) ja lyijy-yhdisteistä, jotka ovat vaarallisia jätteitä ja pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkkyyä. Ympäristöministeriö on antanut ohjeet toimenpiteistä ympäristön pilaantumisen estämiseksi poistettaessa elementtirakennusten PCB:tä tai lyijyä sisältäviä saumoja.

PCB:tä tai lyijyä sisältävien julkisivujen korjaustyön aikana ja sen jälkeen on parhaalla mahdollisella tekniikalla varmistettava siitä, ettei PCB- tai lyijypitoinen jäte tai pöly leviä ympäristöön ja aiheuta vaaraa asukkaiden ja työntekijöiden terveydelle ja syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Leviämisen estämiseksi on käytettävä riittävän tehokkaita työvälineitä ja suojaustoimenpiteitä. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava vaarallisten jätteiden käsittelyyn.

Pykälän 4. momentin mukaan rakennusten kunnostustyötä tekevä on velvollinen tekemään ilmoituksen kiinteistön asukkaille ja naapureille. Ilmoitus on tarpeen, jotta lähiympäristön asukkaat voivat varautua etukäteen töistä mahdollisesti aiheutuviin haittoihin. Hyvin pienistä töistä haittoja ei todennäköisesti aiheudu, joten ilmoitusta ei ole tarpeen tehdä.

17 §

Rakennus- ja purkutyöt

Määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä pölyn leviäminen ympäristöön rakennus- ja purkutyökohteista. Erityisen tärkeää on, että ns. häiriintyvien kohteiden, kuten asuntojen, päiväkotien, koulujen, sairaaloiden ja vanhainkotien lähellä kiinnitetään erityistä huomiota pölyn torjuntaan.

Pölyävän maa-aineksen kuljettamisesta ja säilyttämisestä voi aiheutua merkittäviä haittoja rakennustyömailla ja niiden läheisyydessä sekä ajoreittien varrella, ellei pölyntorjunnasta huolehdita. Haitat ovat kuitenkin helposti torjuttavissa pykälän 3 momentissa esitetyillä tavoilla.

18 §

Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Jokakeväinen katupöly aiheuttaa merkittäviä ilmanlaatuongelmia taajamissa. Talvella kaduille ja jalkakäytävälle levitetty, jauhautunut hiekoitushiekka sekä hiekan ja nastarenkaiden kuluttama asfaltti pölyää keväällä katujen kuivettua liikenteen ja tuulen nostattamana. Ilmaan nousee myös kaikkea muuta talven aikana kaduille laskeutunutta ainesta.

Katupöly sisältää hiekkaa, nastarenkaiden ja hiekoitushiekan asfaltista hiomaa kiviainesta, nastoista ja renkaista irronnutta metallia ja kumia sekä energiantuotannon ja autojen pakokaasuista kaduille laskeutuneita myrkyllisiä yhdisteitä kuten polyaromaattisia hiilivetyjä (PAH). Katupöly on haitallista varsinkin herkille väestöryhmille, kuten lapsille sekä sydän ja keuhkosairaille. Hiekkapöly ei kuitenkaan ole terveydelle yhtä haitallista kuin polttoperäiset hiukkaset liikenneväylien varsilla. Polttoperäiset PAH-yhdisteet voivat ärsyttää ihoa ja hengitysteitä, osa aiheuttaa syöpää ja perimän muutoksia.

Pykälän 1. momentin mukaisella puhdistettavan alueen kostuttamisesta koskevalla määräyksellä pyritään estämään muun muassa keväisen koneellisen kaatuhiekan poistamisen aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä.

Pykälän 2. momentin mukainen lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman erittäin runsaan pölyämisen takia. Lehtipuhaltimet on tarkoitettu lehtien poistamiseen eivätkä ne aiheuttamansa haitan vuoksi sovellu hiekoitushiekan poistoon.

5 LUKU TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle vahingollista taikka hänen muulle hyvinvoinnilleen haitallista. Melu vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Melu voi häiritä tai vaikeuttaa työs-kentelyä, lepoa ja nukkumista. Elinympäristössä yleisesti vallitseva melu on sen tasoista, että se voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja.

Meluilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä mm. meluntorjuntatoimista, toiminnan alkamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista ja tiedottamisesta.

19 §

Ilmoitus- ja tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Pykälän 3 momentin kohdissa 1 - 4 on lueteltu toimintoja, joissa ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen meluilmoitusmenettely tulee aina sovellettavaksi. Määräykseen on sisällytetty toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää ja siten aina edellyttävän ilmoitusmenettelyä. Luettelo ilmoitusvelvollisista toiminnoista ei ole tyhjentävä. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi mm. melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokauden aika, jolloin melua esiintyy sekä melun haitalliseksi kokevan kohteen erityispiirteet.

Vakiintuneen käytännön mukaan häiriintyvälle kohteille tiedottamisesta on annettu usein määräyksiä meluilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä. Pykälän 1 momentin mukaan tiedottamisvelvollisuus koskee kaikkia 3 momentissa mainittujen toimenpiteiden teettäjiä ja tapahtumien järjestäjiä. Häiriintyvälle kohteille tulee tiedottaa ainakin työn tai tapahtuman laadusta, kestosta, kellonajoista sekä ilmoittaa työmaan vastaava yhteyshenkilö tai tapahtuman järjestäjä sekä heidän yhteystietonsa.

20 §

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää yöaikaan

Muun muassa kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja jätteiden kuormaus yöaikaan asuntojen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä saattavat aiheuttaa asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti yöaikaan. Kunnossapitotyöt ovat kuitenkin luonteeltaan sellaisia, ettei niistä ole tarkoituksenmukaista vaatia meluilmoituksen tekemistä, vaikka työt aiheuttavatkin erityisen häiritsevää melua. Useimmiten ei voida etukäteen edes tietää milloin työtä joudutaan tekemään, joten ilmoituksen tekeminen etukäteen olisi käytännössä mahdotonta eikä vastaisi ympäristönsuojelulain 60 §:n tarkoitusta.

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat 2 momentissa luetellut välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

21 §

Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteiden jatkuvasta käytöstä yöaikaan sekä niiden käytöstä päiväaikaan melulle herkkien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityisen häiritsevää melua. Äänentoistolaitteita käytetään usein mainos- ja muissa vastaavissa tarkoituksissa, eikä niiden käyttäminen esimerkiksi ulkotarjoilualueella ole liikkeen toiminnan kannalta välttämätöntä. Siksi pykälän 1 momentissa on rajoitettu ja osittain kielletty äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö tiettyinä kellonaikoina ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä.

Ulkotarjoilualueiden naapuruston asukkaat kärsivät äänentoistolaitteiden päivittäisestä käyttämisestä tarjoilualueella varsinkin kesäisin. Äänentoistolaitteiden käyttö ajoittuu lisäksi usein ilta- ja yöaikaan. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate). Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi naapurustolle aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen. Katusoittajien äänentoistolaitteet voivat häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä soittopaikan läheisyydessä. Katusoitto on yleensä keskittynyt tietyille paikoille ja naapurustoa voi häiritä huomattavasti usein toistuva katusoitto samassa paikassa.

6 LUKU

MUUT TOIMINNOT

22 §

Hevostallien ja hevosten ulkoilualueiden vesiensuojelunäkökohdat

Hevosten ulkoilutarhojen ja ratsastuskenttien valumavesistä voi aiheutua pinta- ja pohjavesien pilaantumisvaaraa. Määrätyillä vähimmäissuojaetäisyyksillä on tarkoitus estää ravinteiden huuhtoutumista pintavesiin sekä turvata talousveden hygieenistä laatua. Tarvittavan suojavyöhykkeen leveys riippuu siitä, onko kyseessä ulkoilutarha vai ratsastuskenttä sekä lisäksi eläinmäärästä, tarhan pinta-alasta, hevosten päivittäisestä ulkoilujasta, maaston korkeussuhteista sekä maalajista.

Määrätyt etäisyydet ovat vähimmäissuojaetäisyyksiä, joita suurempia suojatäisyyksiä voidaan ympäristön pilaantumisen ja pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi tapauskohtaisesti tarvita. Vähimmäisetäisyyksiä ei tule käyttää

sellaisenaan uuteen toimintaan liittyvien hevosten ulkoilu-, harjoittelu- tai laidunalueiden vesiensuojelullisen sijoittamisen suunnitteluperusteena.

Kasvipeitteettömistä ulkoilutarhoista ja ratsastuskentiltä on kerättävä säännöllisesti lanta pois, sillä hevosten jaloitellessa ympärivuotisesti on vaarana erityisesti kasvipeitteettömillä alueilla, että ravinteita huuhtoutuu vesiuomiin sade- ja sulamisvesien mukana. Hevosen liikkumisen ja painon aiheuttama tarhan tai kentän maakerrosten tiivistyminen ja pinnan kuluminen johtaa siihen, että vesi ei kulkeudu salaojiin, vaan jää tarhan/kentän pinnalle. Tämän vuoksi ulkoilutarhojen ja ratsastuskenttien pintamaa tulee uusia ajoittain. Lisäksi ratsastuskenttien pinnan kuluminen lisää hienoainekseen määrää, jolloin pölyhaitat lisääntyvät.

23 §

Tilapäinen murskaus ja louhinta

Valtioneuvosto on antanut asetuksen kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010), jossa toiminnan aiheuttamia haittoja säännellään. Asetus koskee kuitenkin vain ympäristöluvanvaraista louhintaa ja murskausta. Rakentamiseen liittyvä tilapäinen louhinta ja murskaus, joka ei edellytä ympäristölupaa, saattaa kuitenkin myös aiheuttaa toiminnan vaikutusalueella jo asuville asukkaille huomattavaa melu-, pöly- ja värinähaittaa. Haitat korostuvat erityisesti tiivistyvässä kaupunkirakenteessa, jossa uudisrakentaminen sijoittuu melulle, pölylle ja värinälle herkkien toimintojen läheisyyteen.

Pykälän 1 momentissa annetaan toiminnanharjoittajalle velvollisuus selvittää toiminnan välittömässä läheisyydessä olevat melulle, pölylle ja värinälle erityisen herkkät kohteet. Määräyksellä halutaan ehkäistä sellaisia tilanteita, joissa ilmoituksen myöhäisestä jättöajasta johtuen viranomaiselle ei jää riittävää mahdollisuutta toiminnasta mahdollisesti häiriintyvien kohteiden kattavaan selvittämiseen.

Pykälän 2 – 4 momenteissa määrätään pölyhaitan vähentämistä edellyttävistä toimista, jos toiminta sijaitsee suojaetäisyyksiä lähempänä häiriintyviä kohteita.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

24 § Siirtymäsäännös

Öljy- ja kemikaalisäiliöille asetettavat uudet ympäristönsuojeluvaatimukset vaativat investointeja vanhoihin järjestelmiin tai niiden kokonaan korvaamista uusilla, minkä vuoksi siirtymäkautta voidaan pitää perusteltuna.

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi voi joskus olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Siksi ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan mahdollisuus käyttää yksittäistapauksessa näistä määräyksistä poikkeavaa harkintaa.

26 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain vastaaviin säännöksiin.

8 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

27 § Määräysten voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

Kunnanvaltuusto hyväksynyt
Voimaantulo

2.9.2013, 45 §
1.11.2013